

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 650

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 226 din 6 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 pct. 1 teza întâi și ale art. 483 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă	2-4
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
715.	— Hotărâre privind numirea membrilor Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	5
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
741.	— Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea și completarea unor ordine ale ministrului finanțelor.....	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 226

din 6 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 pct. 1 teza întâi și ale art. 483 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 pct. 1 teza întâi și ale art. 483 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București în Dosarul nr. 4.303/219/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 415D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 443D/2018, nr. 444D/2018, nr. 445D/2018 și nr. 923D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluși prevederi de lege, ridicată de același autor în dosarele nr. 4.330/190/2016/a2, nr. 8.040/176/2016/a2, nr. 4.306/219/2015/a1 și, respectiv, nr. 2.747/196/2016/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 443D/2018, nr. 444D/2018, nr. 445D/2018 și nr. 923D/2018 la Dosarul nr. 415D/2018.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 443D/2018, nr. 444D/2018, nr. 445D/2018 și nr. 923D/2018 la Dosarul nr. 415D/2018, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege criticate și, prin Decizia nr. 727 din 8 octombrie 2020, a constatat concordanța acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate și în cauza de față. Apreciază că nu se impune schimbarea jurisprudenței existente în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin încheierile din 27 februarie 2018, 6 martie 2018, 20 februarie 2018 și 16 mai 2018, pronunțate în dosarele nr. 4.303/219/2015/a1, nr. 4.330/190/2016/a2, nr. 8.040/176/2016/a2, nr. 4.306/219/2015/a1 și, respectiv, nr. 2.747/196/2016/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 pct. 1 teza întâi și ale art. 483 alin. (4)**

teza întâi din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor decizii civile pronunțate de Tribunalul Specializat Cluj, Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât elimină accesul la controlul de legalitate efectuat de Înalta Curte de Casație și Justiție în cazul recursurilor împotriva hotărârilor pronunțate în apel de tribunale. Astfel, în ceea ce privește contradicția cu dispozițiile art. 126 alin. (3) din Constituție, se arată că legiuitorul constituant a conferit Înaltei Curți de Casație și Justiție rolul de a realiza interpretarea și aplicarea unitară a legii, asigurând prin aceasta garanții pentru înfăptuirea unui proces echitabil. În situația în care Înalta Curte de Casație și Justiție, în urma analizei oricărui motiv de recurs, determină că acesta este admisibil, va putea casa hotărârile instanțelor inferioare pronunțate cu încălcarea normelor legale, exercitându-și astfel rolul de instanță de casare și realizându-și obiectivul pentru care a fost înființată — asigurarea unității de jurisprudență prin judecarea recursurilor. Or, principiile constituționale consacrate de art. 126 alin. (3) din Constituție sunt înlăturate de prevederile tezei întâi a art. 483 alin. (4) și ale art. 97 pct. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora Înalta Curte de Casație și Justiție judecă recursurile declarate exclusiv împotriva hotărârilor curților de apel. Se susține că instituirea regulii desprinse din interpretarea textelor de lege criticate reprezintă o premisă pentru perpetuarea unei practici neunitare la nivel național, întrucât poate genera soluții diferite pentru recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de instanțe inferioare curților de apel și care nu vor fi cenzurate în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție.

10. În ceea ce privește critica prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că, prin instituirea regulii de competență conform căreia instanța supremă judecă recursurile îndreptate doar împotriva deciziilor curților de apel, prevederile legale criticate impun o diferențiere nejustificată între deciziile pronunțate în apel de către tribunal și cele pronunțate în aceeași fază procesuală de către curțile de apel. Așadar, legiuitorul clasifică hotărârile susceptibile de recurs în funcție de gradul ierarhic al instanțelor, criteriu care nu are un fundament obiectiv și rațional. Or, art. 16 alin. (1) din Constituție consacră o protecție egală a drepturilor și intereselor cetățenilor, indiferent de valoarea litigiului pentru soluționarea căruia s-au adresat instanțelor de judecată. Textele criticate produc o discriminare între persoanele care pot declara recurs împotriva hotărârilor pronunțate în apel de curțile de apel și persoanele care formulează calea de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate în apel de tribunale. Limitarea competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca instanță de recurs, în funcție de gradul instanțelor a căror hotărâre se atacă ar crea artificial o diferențiere între justițiabili, aceștia având dreptul de a beneficia de o interpretare și aplicare unitară a legii efectuată de instanța supremă, în lumina art. 126 din Constituție. În consecință, textele criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât limitează dreptul tuturor justițiabililor ca verificarea de legalitate pe

calea recursului să aibă garanția unității de interpretare și aplicare a legii efectuată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

11. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, în esență, consideră că este neîntemeiată critica referitoare la pretinsa discriminare, deoarece justițiabilii beneficiază de dreptul la recurs atât împotriva hotărârilor pronunțate în apel de tribunale, cât și împotriva hotărârilor pronunțate în apel de curțile de apel. De vreme ce aceeași cale extraordinară de atac este recunoscută în favoarea părților din procesul civil, rezultă că acestea pot obține o verificare a legalității hotărârii pronunțate în apel, indiferent de gradul instanței care a pronunțat hotărârea recurată. În condițiile în care discriminarea presupune excluderea ori nerecunoașterea unui drept sau beneficiu în defavoarea unei părți aflate în aceeași situație cu o altă parte, rezultă că simpla recunoaștere a dreptului la recurs asigură egalitatea de tratament a părților din procesul civil. Mai arată că, pentru asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, nu este necesar ca instanța supremă să aibă plenitudine de competență în soluționarea recursurilor, indiferent de nivelul instanței ce a pronunțat hotărârea cenzurată prin această cale extraordinară de atac. Această prerogativă se realizează prin mecanismele specifice reglementate de actualul Cod de procedură civilă, respectiv prin intermediul recursului în interesul legii și pe calea mecanismului privind pronunțarea hotărârilor prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 97 pct. 1 teza întâi și ale art. 483 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă, care, la data ridicării excepției, aveau următorul cuprins:

— Art. 97 pct. 1 teza întâi: „**1. Înalta Curte de Casație și Justiție judecă: recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel, precum și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege**”;

— Art. 483 alin. (4) teza întâi: „**În cazurile anume prevăzute de lege, recursul se soluționează de către instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată. (...)**”.

16. Ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 483 alin. (4) au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, textul menționat având, în prezent, următoarea redactare: „(4) **Recursul se soluționează de către instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată**”. Așadar, s-a generalizat soluția legislativă criticată de autoarea excepției, prevăzută în redactarea anterioară doar pentru cazurile prevăzute expres de lege, fiind extinsă, în prezent, la toate situațiile, fără excepție. În cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate rămân însă aplicabile

dispozițiile art. 483 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 310/2018, astfel că acestea vor constitui obiect al excepției de neconstituționalitate.

17. În opinia autoarei excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice și art. 126 alin. (3) privind rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a pronunțat deja asupra constituționalității textului de lege supus controlului, prin prisma unor critici identice.

19. Astfel, prin Decizia nr. 727 din 8 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 4 februarie 2021, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, constatând că nu sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 126 alin. (3) din Constituție, invocate în motivarea criticilor de neconstituționalitate.

20. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, este neconstituțională. Consecința acestei decizii a constat în recunoașterea căii de atac a recursului și pentru hotărârile pronunțate în apel de tribunale în cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv. La paragraful 29 al deciziei menționate, Curtea a statuat următoarele: „prin impunerea unui prag valoric al cererii pentru accesul la calea de atac a recursului, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în accesul la această cale extraordinară de atac, parte componentă a dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, sintagma «precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv» cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 contravine, pe lângă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, și celor ale art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.” Ținând cont de dispozițiile Codului de procedură civilă în vigoare la acea dată, Curtea a reținut, la paragraful 26, că „în viziunea actualului Cod de procedură civilă, recursul urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu excepțiile prevăzute de lege, examinarea conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile”. De asemenea, Curtea a statuat că rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca instanță de casație, este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, rol consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituție. Critica de neconstituționalitate analizată de Curtea Constituțională a constat în inexistența accesului la recurs în litigiile vizând cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv, altele decât litigiile după materie, indicate în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013.

21. Legiuitorul nu a intervenit imediat ulterior publicării acestei decizii în Monitorul Oficial al României pentru a stabili instanța căreia urma să îi revină competența de a soluționa recursurile declarate împotriva deciziilor pronunțate de tribunale în soluționarea apelurilor promovate împotriva hotărârilor judecătorești, în cererile evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv. Însă, prin Decizia nr. 18 din 1 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 14 noiembrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit următoarele: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 96 pct. 3, art. 97 pct. 1 și art. 483 din Codul de procedură civilă, competența de soluționare a recursurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate în apel de către tribunale, în cauzele având ca obiect cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, ca urmare a pronunțării

Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017 a Curții Constituționale, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, revine curților de apel”.

22. Totodată, prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative (devenită Legea nr. 310/2018), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 68, Curtea Constituțională a constatat că, „având în vedere faptul că cvasimajoritatea cererilor evaluabile în bani vizează pretenții sub 1.000.000 lei, pentru a nu afecta caracterul echitabil al procedurilor judiciare prin supraaglomerarea și îngreunarea activității instanței supreme cu judecarea unor astfel de cereri și în lipsa altor mecanisme de surmontare a acestor dificultăți, legiuitorul a optat pentru o partajare de competență între curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție. Însă, această soluție legislativă, prevăzută de legea criticată, vizează numai soluționarea recursurilor formulate în privința hotărârilor susceptibile a face obiectul acestora pronunțate ulterior intrării în vigoare a prezentei legi supuse controlului de constituționalitate, atât în procesele începute anterior, cât și ulterior intrării în vigoare a acesteia, urmând ca recursurile formulate în privința hotărârilor susceptibile a face obiectul acestora în urma Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 în procesele începute după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă să fie judecate de către Înalta Curte de Casație și Justiție”.

23. Prin urmare, Curtea a constatat că „legiuitorul nu a fost consecvent scopului și rațiunii de reglementare avute în vedere pentru realizarea acestei partajări de competențe între instanțe judecătorești aflate pe diferite niveluri ierarhice, ignorând situația recursurilor formulate în privința hotărârilor susceptibile a face obiectul acestora în urma Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017”. În consecință, Curtea a reținut că, „dacă legiuitorul a ales această soluție legislativă în privința recursurilor formulate împotriva hotărârilor pronunțate după intrarea în vigoare a prezentei legi supuse controlului de constituționalitate, este necesară, pentru aceleași rațiuni, o continuitate de opțiune a acestuia în sensul partajării competenței de judecată și în privința recursurilor formulate împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate după data de 20 iulie 2017. O asemenea partajare, printr-un act normativ, a competenței de judecată a cererilor de recurs formulate nu încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție, reconfigurarea normelor de competență fiind o expresie a dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora «Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege»”.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București în dosarele nr. 4.303/219/2015/a1, nr. 4.330/190/2016/a2, nr. 8.040/176/2016/a2, nr. 4.306/219/2015/a1 și, respectiv, nr. 2.747/196/2016/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 97 pct. 1 teza întâi și ale art. 483 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

24. În prezent, prin Legea nr. 310/2018, dispozițiile art. 483 alin. (3) din Codul de procedură civilă referitoare la scopul recursului au fost modificate în sensul că „*Recursul urmărește să supună instanței competente examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile*”, iar art. IV din Legea nr. 310/2018, prevede că „*Recursurile declarate, potrivit legii, împotriva hotărârilor pronunțate în apel, începând cu data de 20 iulie 2017, de tribunale în cererile evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști, se judecă de curțile de apel, iar recursurile declarate, potrivit legii, împotriva hotărârilor pronunțate în apel, începând cu data de 20 iulie 2017, de curțile de apel în cererile evaluabile în bani în valoare de peste 200.000 lei, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști, se judecă de Înalta Curte de Casație și Justiție.*”

25. Având în vedere toate acestea, prin Decizia nr. 727 din 8 octombrie 2020, precitată, Curtea a constatat că prevederile art. 97 pct. 1 și ale art. 483 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă care reglementează competența de soluționare a recursului nu contravin dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție, conform cărora Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

26. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție, Curtea a constatat, prin aceeași decizie, că și aceasta este neîntemeiată. În jurisprudența sa (de exemplu, prin Decizia nr. 939 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 10 august 2010), Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 4 pct. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865, care reglementează competența materială a instanțelor de judecată și care au un conținut identic cu prevederile art. 97 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sunt constituționale, întrucât delimitarea competenței materiale între instanțe de grad diferit nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil sau egalității în fața legii. Aceasta, deoarece toți cetățenii aflați în situații similare beneficiază de aceleași etape ale procesului civil și pot uza de aceleași mijloace probatorii și acte de procedură care le asigură egalitatea armelor, în sensul consacrat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind numirea membrilor Consiliului director
al Fondului Român de Dezvoltare Socială**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 13 lit. a) și b) și art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se numesc în funcția de membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, pentru un mandat de 4 ani, persoanele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 3 iulie 2021.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 442/2017 privind numirea membrilor Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 3 iulie 2017, cu modificările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

București, 30 iunie 2021.

Nr. 715.

ANEXĂ

LISTA

**membrilor Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială,
desemnați în temeiul art. 13 lit. a) și b) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea,
organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială**

1. Bogdan Alexandru Fătu — reprezentant al prim-ministrului
  2. Eduard Corjescu — reprezentant al Ministerului Muncii și Protecției Sociale
  3. Ramona Moldovan — reprezentant al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii
  4. Nicu Popescu — reprezentant al Ministerului Finanțelor
  5. Toró Gyöngyi — reprezentant al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației
  6. Maria-Denisa Șerban — reprezentant al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene
  7. Iulian-Costel Paraschiv — reprezentant al Agenției Naționale pentru Romi
-

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea unor ordine ale ministrului finanțelor

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 5, art. 293 alin. (1) lit. d) și alin. (2) și art. 294 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 6 din Normele privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 101/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 5 februarie 2016, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), care va avea următorul cuprins:

„(8) Agenția Națională de Administrare Fiscală publică pe site-ul propriu lista magazinelor din rețeaua de vânzare cu amănuntul, autorizate atât pentru vânzarea de bunuri pentru care se acordă dreptul de restituire a taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană, cât și pentru restituirea taxei pe valoarea adăugată aferente acestor vânzări.”

Art. II. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 105/2016 pentru aprobarea Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată și a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) și art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și a Procedurii privind autorizarea unor organisme pentru a importa bunuri în regim de scutire, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 8 februarie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Ministerul Finanțelor, prin direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul TVA, și Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin unitățile sale subordonate, iau măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.”

2. La anexa nr. 1 titlul IV, capitolul IV se abrogă.

3. La anexa nr. 1 articolul 48, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În sensul alin. (1), prin persoană nevoiașă se înțelege persoana din grupul vulnerabil prevăzută la art. 6 lit. p) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La anexa nr. 1 articolul 51, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă bunurile și echipamentele sunt împrumutate, închiriate sau transferate unei organizații care are dreptul la scutire în temeiul art. 48 și 50, scutirea se acordă în continuare, cu condiția ca aceasta din urmă să fie autorizată de organele competente din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor cap. I din Procedura privind autorizarea unor organisme pentru a importa bunuri în regim de scutire, prevăzută în anexa nr. 2 la ordin, și să utilizeze bunurile și echipamentele în scopuri care îi conferă dreptul de a beneficia de o asemenea scutire.”

5. La anexa nr. 2 articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Comisia analizează documentele depuse și decide asupra aprobării sau respingerii cererii de autorizare prevăzute la art. 2 alin. (1). În acest sens, comisia emite «Decizia privind aprobarea/respingerea autorizării de desfășurare a activității de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA», întocmită potrivit modelului prevăzută în anexa nr. 2 la procedură. Decizia se semnează de președintele comisiei și se comunică solicitantului,

printr-o notificare scrisă, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii la organul fiscal competent.”

6. La anexa nr. 2, articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Organele fiscale teritoriale cu atribuții de efectuare a inspecției fiscale efectuează verificări la entitățile care au beneficiat de aprobare, cel puțin o dată la șase luni, asupra modului în care sunt respectate prevederile legale în vigoare.”

7. La anexa nr. 2 articolul 9, alineatele (3)—(5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În vederea soluționării cererilor de autorizare prevăzute la alin. (1), comisia menționată la art. 2 alin. (2) analizează documentația aferentă și, în situația în care aceasta este completă și îndeplinește condițiile legale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii documentației complete transmite cererea și documentația aferentă direcției cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor.

(4) Direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul TVA ia măsurile necesare supunerii solicitărilor prevăzute la alin. (1) deciziei Comisiei Europene, în conformitate cu procedura de urgență pentru consultarea celorlalte state membre.

(5) După primirea notificării privind decizia Comisiei Europene, direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul TVA comunică această decizie Comisiei de autorizare care a înaintat documentația pentru a elibera solicitantului Decizia privind aprobarea/respingerea autorizării de desfășurare a activității de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA. Această decizie este întocmită conform modelului prevăzută în anexa nr. 2 la procedură, se semnează de președintele comisiei și se comunică solicitantului, printr-o notificare scrisă, în termen de maximum două zile lucrătoare de la data la care Comisia de autorizare a fost informată în mod oficial cu privire la decizia Comisiei Europene. În cazul respingerii cererii privind autorizarea, decizia cuprinde motivele care au stat la baza respingerii, precum și mențiunea potrivit căreia decizia respectivă poate fi contestată, în baza dispozițiilor legale în vigoare.

(7) Suspendarea provizorie a plății taxei pe valoarea adăugată se face de către autoritățile prevăzute la alin. (1), prin emiterea «Deciziei privind suspendarea provizorie a plății TVA», întocmită conform modelului prevăzută în anexa nr. 3 la procedură. Data emiterii acestei decizii este data la care autoritățile menționate transmit cererea și documentația aferentă direcției cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor.”

8. La anexa nr. 2, anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

9. La anexa nr. 2, anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prevederile art. II pct. 2 intră în vigoare la data de 1 iulie 2021.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Lucian-Ovidiu Heiuș,
secretar de stat

București, 29 iunie 2021.
Nr. 741.

Denumirea organizației .....

Codul de identificare fiscală .....

Adresa .....

Telefon .....

Nr. de înregistrare .....

C E R E R E**privind autorizarea pentru importul de bunuri în regim de scutire de la plata TVA**

În conformitate cu prevederile .....*) din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată și a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) și art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare, și în baza documentației anexate, solicităm aprobarea pentru desfășurarea activităților de import în condițiile art. 48—52, 56—63, 65—67, după caz, din norme, pentru bunurile având următoarele caracteristici:

- descriere comercială precisă a bunurilor .....
- clasificarea în nomenclatura combinată .....
- caracteristici tehnice .....
- numele sau denumirea și adresa producătorului și, după caz, ale furnizorului .....
- țara de origine .....
- locul unde se utilizează bunurile .....
- scopul pentru care sunt destinate bunurile .....
- prețul mărfurilor sau valoarea în vamă .....
- numărul de exemplare din același tip de bunuri .....
- alte informații necesare identificării bunurilor .....

Reprezentantul legal al organizației,

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

Data .....

*) Se vor menționa numai articolele corespunzătoare în temeiul cărora se solicită scutirea de TVA, respectiv art. 48, 56 sau art. 65 lit. c), după caz, din Normele aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .....

Unitatea fiscală .....

DECIZIE**privind aprobarea/respingerea autorizării de desfășurare a activității de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA**

Nr. .... din .....

În conformitate cu prevederile .....*) din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată și a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) și art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare, pe baza documentației depuse și înregistrate cu nr. ...., se aprobă/respinge autorizarea desfășurării activității de import în condițiile art. 48—52, 56—63, 65—67, după caz, din norme de către organizația ....., cu sediul social în localitatea ....., str. .... nr. ...., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., reprezentată legal de către .....

.....
(numele și prenumele)

pentru bunurile având următoarele caracteristici:

- descriere comercială precisă a bunurilor .....
- clasificarea în nomenclatura combinată .....
- caracteristici tehnice .....
- numele sau denumirea și adresa producătorului și, după caz, ale furnizorului .....
- țara de origine .....
- locul unde se utilizează bunurile .....

- scopul pentru care sunt destinate bunurile .....
- prețul bunurilor sau valoarea în vamă .....
- numărul de exemplare din același tip de bunuri .....
- alte informații necesare identificării bunurilor .....

Autorizarea desfășurării activității de import a fost respinsă din următorul/următoarele motiv/motive: .....

Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 45 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent potrivit art. 272 din același act normativ.

Conducătorul organului fiscal,

.....

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal .....

Cod .....

*) Se vor menționa numai articolele corespunzătoare în temeiul cărora se solicită scutirea de TVA, respectiv art. 48, 56 sau art. 65 lit. c), după caz, din Normele aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

